

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobkyně: **D. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2009, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2009, č. j. 41 Cad 33/2009 - 9,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 17. 4. 2009, č. j. 41 Cad 33/2009 - 9, odmítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“), kterou se domáhala zrušení rozhodnutí, kterým jí žalovaná zamítla žádost o plný invalidní důchod rozhodnutím č. j. X ze dne 4. 2. 2009. Žaloba byla odmítnuta zejména proto, že žalobkyně ve své žalobě i přes výzvu soudu neuvedla žádný žalobní bod, tedy žádný právní či věcný argument, proč by napadené správní rozhodnutí mělo být zrušeno.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, kde popsala své aktuální zdravotní potíže a vyšetření a uvedla, že nemůže najít žádné zaměstnání z toho důvodu, že stále navštěvuje různá lékařská vyšetření.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. počíná lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

V této věci bylo napadené usnesení stěžovatelce doručeno dne 23. 4. 2009. Kasační stížnost ze dne 14. 5. 2009 byla předána k poštovní přepravě dne 19. 5. 2009 a soudu doručena dne 20. 5. 2009.

Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení bylo 7. 5. 2009. Jelikož stěžovatelka předala kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 19. 5. 2009, stalo se tak po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatelka není v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). V případě zjevně opožděně podané kasační stížnosti by bylo přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby byl spis vrácen krajskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., za situace, kdy nelze kasační stížnost meritorně projednat (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2006, č. j. 8 Azs 6/2006 - 52, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008., č. j. 7 Afs 34/2008 - 103, viz www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud proto z výše uvedeného důvodu kasační stížnost stěžovatelky odmítl jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b/ za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu